

Budapest

Köztemető-ut 3.

A KITARTÁS

KÖLCSÖNÖSEN SEGÉLYEZŐ EGYESÜLET HETILAPJA

Előfizetési díj:

Helyben és vidéken postaküldéssel . . . . . 24 korona.
Az előfizetők baleset általi halál, állandó vagy részleges munkaképtelenség esetére a Nemzetközi Baleset Biztosító Részvénytársaságnál 2000 koronára vannak biztosítva.

A »Kitartás« című jótékonyági egyesület alapszabályait a nagymagyar királyi Belügyminiszterium 48.314.900. szám alatt jóváhagyta.

Az egyesület igazgatósága:

Elnök: *benedekfalvi Dr. Luby Gyula* m. á. v. titkár és ügyész.
Igazgatók: *Kubik Béla* orsz. képviselő, *Dr. Békéssy Ferencz* m. á. v. ügyész,
Ilkey László székesfevárosi hiv. főnök, *Dr. Bankos Károly* m. á. v. f.,
Nagy Józsa m. á. v. titkár, *Horváth István* mozdonyfőszereelő.

Az egyesület tagjait illető kedvezmények.

Az **A)** csoportbeli tagok, kik az első évben havi 2 koronát, azon túl pedig havi 5 koronát fizetnek, ezen csekély díjért a következő kedvezményekben részesülnek:

A tagsági jogosultság első évében:

a) Baleset folytán bekövetkező halál esetén 2000 korona baleseti segélyben.
b) Baleset folytán beállott teljes vagy részleges munkaképtelenség esetén a tag 2000 korona arányában egy meghatározott százalék szerinti összeggel kárpóttatik.

A második évben:

a) Baleset elleni biztosításban, úgy mint az első évben.
b) Ha a tag elhal, az általa a belépéskor megnevezett kedvezményezettnek 500 korona halálzási segély fizetetik.
c) Ha a tag neje elhal, a férjnek 300 korona halálzási segély fizetetik.
d) Ha a tag 4 héten túl beteg, 6 héten át hetenkint 10 korona beteg-segélyre tarthat igényt.

A harmadik évben:

a) Baleset elleni biztosításban, úgy mint az első és második évben.
b) Ha a tag elhal, a tag által a belépéskor megnevezett kedvezményezettnek 1000 korona halálzási segély adatik.
c) Ha a tag neje elhal, a férjnek 300 korona fizetetik.
d) Ha a tag 4 héten túl beteg, 6 héten át hetenkint 10 korona beteg-segélyre tarthat igényt.

A negyedik évtől kezdve:

a) Baleset elleni biztosításban, úgy mint az első, második és harmadik évben.
b) Ha a tag elhal, a tag által a belépéskor megnevezett kedvezményezettnek 2000 korona halálzási segély fizetetik ki.
c) Ha a tag neje elhal, a férjnek 500 korona fizetetik.
d) Ha a tag 4 héten túl beteg, hetenkint, 6 héten át, 10 korona beteg-segélyre tarthat igényt.

A **B)** csoportba belépők, tehát azok, kik az első évben 2 koronát, a következő években pedig 2 korona 50 fillért fizetnek havonta, a fent elősorolt összes kedvezményeknek felét kapják.

Ezen kedvezményekben a tagok mindaddig részesülnek, amíg az egyesület tagjai maradnak; a balesetbiztosítás azonban a 60 éves életkor betöltése után megszűnik.

Azok, kik az egyesületbe való belépéskor már 45-ik életévüket elérték, a fent felsorolt kedvezményeknek csak felét kapják.

Aki 55-ik életévét elérte, az egyesületbe fel nem vétetik.

Mindezekon felül úgy az **A)**, mint a **B)** csoportba tartozó tagoknak a következő kedvezményekre van igényük:

Peres és perenkívüli ügyekben csupán a készkiadások felszámítása mellett ügyvédi képviseletben részesülnek.

A »Kitartás« című hetenkint megjelenő lapot díjtalanul kapják.

Az egyesület minden egyes tagja 60 éves koráig állandóan biztosítva van baleset ellen.

Minden baleset, megtörténte után legkésőbb 24 óra alatt, okvetlenül bejelentendő.

Segélyezések kimutatása.

Halálszegély.

Tagkönyv szám	Név, foglalkozás, lakás	Milyen ezimen ?	Összeg
			korona
502	Kropf Emil, máv. előmunkás, Zemir	neje halála után	300
585	Csehszombaty István, lakatos, Köpesd	» » »	300
1384	Nagy Imre, p.-őr, Hidas-Németi	» » »	300
944	Nehuta Gusztáv, vonatmálhászó, N.-Becserek	» » »	300
1031	Galba Mátyás, máv. szivattyúőr, Lipótvár	» » »	300
401	Kassai János, máv. irodaszolga, Kassa	» » »	300
813	Kun István, máv. lámpakezelő	tag halála után	500

Balesetsegély.

Tagkönyv szám	Név, foglalkozás, lakás	Baleset minősége	Összeg
			korona
1595	Bloch Albert, lakatos, Budapest	jobbkez mutató ujj sérülés	80
958	Choldin Illés, máv. előmunkás, Csákovár	bal láb térden alul elvesztése	1000
108	Mikulčik István, máv. fűtő, Rákos	bal kar elvesztése	1000
1071	Basiszta Pál, lakatos, Kassa	balkéz gyűrűs ujj sérülése	40
1005	Czifrik András, kőműves, Selyp	balkéz mutatós ujj sérülése	80
1340	Feldhofer Luka, pályamunkás, Kostajnicza	jobbkez sérülés	200
97	Jóvér Mihály, Rákos	balkéz középujj merevsége	80
1506	Harmos Péter, Pásztó	lábtorés	400
1265	Klein Henrik, kocsitisztító, Budapest	négy lábujj elvesztése	280
3261	Németh Béla, lakatos, Budapest	jobb szem sérülése	500
1924	Szalay János, gépkovács, Budapest	balk. mut. ujj két ízének elv.	160
3743	Horváth János, kocsirendező, Szombathely	halál	2000
2069	Agárdy István, vasuti munkás, Ujpest	középső ujj két felső izpercere merevedése	106.66
2712	Reim Mihály, lakatos, Budapest	a jobbszem látóképességének elveszt.	500

Betegsegély.

Tagkönyv szám	Név, foglalkozás, lakás	Betegsegélyt élvezett		
		tól	ig	összeg
820	Müller Adolf, máv. kocsilakatos, Péczel	V/28	VI, 12	20 kor.
1291	Hegy Endre, mozd.-felvigyázó, Kis-Czell	V/28	VI/12	20 »
571	Stetic József, máv. esztergályos, Fiume	V/28	VI, 19	30 »
1574	Rozner Jakab, máv. munkás, Verőcze	V/28	VI/11	20 »
1000	Kanyicska Boldizsár, váltóőr, Budapest	VI/10	VII, 7	40 »
820	Müller Adolf, máv. lakatos, Péczel	VI/13	VII/9	40 »
570	Wiesner Adolf, máv. szertárvezető, Fiume	V, 29	VII/5	50 »
645	Török János, pályáőr, Uj-Arad	V/29	VII/9	60 »
1843	Szücs Gábor, máv. fűtő, Budapest	V/29	VII/9	60 »
1574	Rozner Jakab, máv. munkás, Verőcze	VI/12	VII/9	40 »
408	Seres Henrik, máv. raktárnok, Kassa	V/28	VII, 9	60 »
1102	Rác Dénes, főkalauz, Segesvár	VI/28	VII/19	30 »
1291	Hegy Endre, mozd.-felvigyázó, Kis-Czell	VI/13	VII/9	40 »
570	Wiesner Adolf, szertárvezető, Fiume	VII/5	VII/9	10 »
1003	Kurják Péter, pályáőr, Kaposfüred	VI/28	VII/17	30 »
571	Stetič József, máv. esztergályos, Fiume	VI/19	VII, 9	30 »
581	Till Károly, máv. pályafelvigyázó, Budapest	VII, 6	VIII, 16	60 »
1003	Kurják Péter, máv. pályáőr, Kapos-Füred	IX/10	VIII, 7	30 »
1113	Gángli György, laboráncs, Budapest	VIII, 27	VII/17	20 »
321	Szalczzer János, munkás, Budapest	IX/20	X, 4	20 »
1546	Faragó Sándor, máv. éjjeli őr, S.-A.-Ujhely	V/29	VII/9	60 »

Értesítés.

Értesítjük igen t. tagjainkat, hogy hivatalos helyiségeinket folyó évi november hó 2-től kezdve Budapest, VIII., Rökk Szilárd-utca 27. szám alá helyezük át (tehát mindszentek ünnepén, azaz november elsején még a régi helyiségben tartózkodunk).

Halottak napján.

Mai képeink a kettős ünnepet ábrázolják. Mindszenteket és halottak napját. Vége a nyárnak, vége a virulásnak, a lombzúgásnak, átélte erdő, mező az élet minden örömét, most már itt a haldoklás ideje. Nem csicsereg többé madár az ágon, nem szórja illatát ezer meg ezer virág a napsugaras légbe, az elmulás lehellete száll végig a mindenségben.

Ilyenkor az ember is többet gondolkozik a halálról, mint az örömteljes nyárban. Előtte a példa, erdő, mező hogyan veszi díszét és minden ékét, hogy aztán könnyű legyen a halála.

Kimegyünk a temetőbe halottak estéjén, meggyújtjuk szereteteink sirja felett a mécset s aztán elgondolkozunk az elmulás és halál felett.

Eszünkbe jut az élet mulandósága, mely olyan mint az ablaküvegen a lehellet, mely nyomtalanul tűnik tova a semmiségbe.

Boldognak nevezhető az, aki nyugalmas, csendes öreg kort érve, akkor vetheti le az életterhét, amikor már nem bírja, s csendes nyugalommal várhatja be halálát.

De hány és hány esetben vesztik el az emberek hirtelen életüket egy betegség vagy véletlen szerencsétlenség által.

Betegség vagy véletlen szerencsétlenség! E kettő leskelődik reánk uton-utfélen és boldog az, ki előre gondoskodott önmagáról és szereteteiről arra az esetre, ha bármelyik e kettő közül utóléri.

Rége a falvak úgy keletkeztek, hogy az emberek és családok egymáshoz közelebb húzódtak, hogy a vérengző és leselkedő vadállatok ellen védekezessenek.

Mi, a »Kitartás« tagjai is egymáshoz húzódunk s védekezünk a szerencsétlenségek, a baleset és betegség esetére, melyek szüntelenül, uton-utfélen leselkednek reánk.

A patkányok kiirtása.

(L) Az állam és a francia akadémia által óriási összegekkel szubvencionált »Pasteur-intézet« egyik nevezetes találmányt a másik után bocsátja világgá s örök hálára kötelezi ezek által maga iránt az egész emberiséget.

Ezuttal a pestis behurcolásának megakadályozására irányulnak a tudományos kísérletek.

Régen megállapították már, hogy a pestisnek legjobb terjesztői a patkányok.

A pestis hazájából érkező tengeri hajók tele vannak patkányokkal s ezek azután a szállított áru-

csomagokban elrejtözve a szárazföldre kerülnek és elárasztják a kikötő városok raktárait, pinczéit és csatornáit

Behatolnak mindenüvé, belekóstolnak az élelmszerekbe s ez által reánk ragasztják a rettenetes betegséget.

A Pasteur-intézet mindent elkövet, hogy a ragályos betegség elterjedéseinek gátat vessen s e célból irtóhadat üzentek az egész patkány-nemzetiségnek.

Az intézet egyik legjelesebb tudósa, Danisz M. által felfedezett parány-bacillus hathatós pusztítószernek bizonyult a mezei egerek és ürgék ellen, de a patkányoknak alig ártott valamit.

Sikerült azonban hosszas kísérletek által, e bacillust meghathatósabbá tenni, úgy hogy már a patkányokra is halált-hozónak mutatkozik.

Erős huslevesben tenyésztve adták be eledelül a kalitkába zárt patkányoknak s ezek 10—12 nap alatt megdöglöttek.

Köztudomásu, hogy a patkányok elhullott társaik hulláját felfalják s így a méreggel fertőzöttek azonnal szabadon bocsátatva, elszélednek szabadon járó társaik között, ott néhány nap múltán elhullanak s megfertőztetik az egész csordát.

Ily módon elérhető lesz, hogy néhány esztendő múlva a patkányokat is azon állatok közé sorozhatjuk, a melyeket már csak képekből ösmerünk.

Hogy mily hálával fog tartozni az emberiség a patkányok kiirtásáért, azt legjobban bizonyítja az is, hogy a jelenleg Japán több nagyvárosában dühöngő pestis elterjedése kizárólag a patkányoknak tulajdonítható.

Mérgezett kárpitok.

(L) Igen gyakran megesik, hogy egyes betegség előtt tanácstalanul áll az orvosi tudomány. A legalaposabb vizsgálat és tanulmányozás után sem tudják megállapítani a betegség mivoltát s a beteg csöndesen elsorvad a kísérletezések alatt.

Ilyen titkos betegségben szenvedett nemrég Franciaországban Guericus nevű gazdag állatorvos.

Az örökös szédülés és hányáson kívül folytonosan görcsök gyötörték s a betegen a lassu mérgezés tünetei mutatkoztak.

A legjelesebb orvosokat, tanárokat hívták a beteghez, de a számtalan ellentétes vélemény mellett a betegséget ezek sem tudták felösmerni s a beteg napról-napra rosszabbul lett s már augusztus hóban valósággal a halállal vívódott. Ekkor egy régi barátja látogatta meg, a ki szintén orvos volt s a legalaposabban megvizsgálta a beteget, de a betegséget megállapítani nem tudta. Már-már távozóban volt, midőn gyöngé arzenikum-szagot érzett a lakásban.

A gyanus színű kárpitok egy részét letépték és vegyi vizsgálat alá vevén, megállapították, hogy azok nagy mennyiségű arzenikumot tartalmaznak.

Természetesen azonnal más lakásba szállították a beteget, a ki e percztől kezdve szemlátomást javult s ma már tul van a veszélyen.

Az öreg czimbora.

— Irta: Jakab Ödön. —

Hihetetlen, hogy az ember idők folytán mekkorát változik, kivált ha az életviszonyai is megváltoznak. Nemcsak a vágyai, törekvései, élvezetei és szokásai változnak meg, hanem megváltozik felfogása, izlése, látása, mintha a régi embert egészen újjal cserélték volna ki. Az ilyen ember aztán kétszer hal meg: egyszer meghal, egy darab multra vonatkozólag, még életében; azután meg akkor, mikor már csakugyan a harangszó altatója mellett teszik pihenőre.

És az egyik halálon átestem immár én magam is. Ami egy időben voltam, abból nincs bennem már semmi! Tökéletesen kicserélt az élet és az idő! A régi ember meghalt bennem és egy merőben új élet embere vagyok ma. Az egykor kis faluban élt gyerekekre csak úgy emlékszem vissza, amint Petőfi emlékszik egyik versében, hogy ő Rómában egykor Cassius volt. Nem, nem! Az a gyerekekre akkor nem én voltam! Az más valaki volt: egy ifju elődöm. Különben ekkorát hogy változtam volna?

Mert tény, hogy megváltoztam nagyon! Különösen a látásom változott meg. Mindent másként látok, mint valamikor, régen.

Az a serdülő gyerekekre az én kis székely falumat egykor nagynak látta, hosszú, szép utcákkal, terjedelmes életszerekkel, csinos, lakályos házakkal, köröskörül rengeteg hegyekkel és messzenyuló, hatalmas határral. Most pedig, ha látogatoba arrafelé térek: nem akarok hinni a szememnek! Csodálatos változás mindenben! A falu kicsike; az utcái rövidek és szűkek; a házai nyomoruságosak, szegényesek; kereken eléggé meredek, de igénytelen hegyek; koldusan szűk határ, melynek legtávolabbi szélére is eljuthatni annyi fáradsággal, amennyivel Budapesten a Városligetből a »Déli pályaudvar«-hoz gyalogol az ember. Holott minden ugyanaz, ami régen volt. Ott a világ semmit sem változott, csak én változtam meg. Szemeim a térben nagyobb méretekhez szoktak s teli van a lelkem gazdag, ragyogó városok szép palotáinak az emlékképeivel.

Mindig valami csöndes szomorúság fog el, valahányszor abban a kis faluban járok. Talán az fáj, hogy annak a régi, a mostanitól merőben elűtő életnek vége van már mindörökre! Meghaltam és ujjászülettem, anélkül, hogy újból kezdődne az egykori fiatalságom is!

Annál inkább örvendek annak, ha valamely régi jó ismerőssel találkozom össze. Az ő segítségével föllevenitgetem az elmúlt időket s még egyszer átélem. Mintha a sírból járnék vissza!

És hogyne örvendettem volna, mikor Madaras Pál köszöntött be hozzám. Madaras Pál, a híres vadász!

Ez az ember volt suhanczkoromban a legjobb czimboram. Pedig nem voltunk egykoruk: az ő élete kétszerese volt az enyémnek. Én a kamaszévekben, ő a férfikor elején. Hanem azért jól el tudtunk mulatni kettesben. Napokig bolyongtunk a hegyek erdősegeiben; hallgattuk a kopók csaholását s lövéseinkkel felvertük a rengeteg magányát. A vadászatban ő volt az első mesterem.

Abban az időben még sugár, szép ember volt, teli jó kedvvel és fáradságot nem ismerő kitartással. Fürgeségét az egész faluban bámulták. Hegyen

fel, hegyen le; az neki mindegy volt. Megkerülte a legsebesebb vadat, s amelyik vad egyszer elejébe került, az nem került többet senki elejébe.

Valósággal elkeseredtem, mikor most megláttam! Szegény jó czimboramra alig ismertem rá! Ugy kell lenni, hogy az idő valamiért megnehezít rája, mert ilyen pusztítást csak az ellenség visz végbe ott, ahol elvonul. Az egykori délczeg, fiatal emberből kész öreg ember lett. A szemei beestek, barázdás arcza formátlanul megnyult. Fejét, bajuszát erősen megütötte a dér, mint kora reggel az októberi mezőt.

Különben most is mosolyogva lépett a tornácba, ahol üldögéltem.

— Adjon Isten jó napot, tekintetes uram! Áldom az Istenemet, hogy láthatom még egyszer!

— Hozta Isten, Pál! Foglaljon helyet! Hogy van? Hogy megyen a világ folyása?

— Hát bizony, tekintetes uram, hol kerék, hol talp! Csak úgy vegyesen.

— De legalább egészséges, ugy-e?

— Hát egészségem volna, a micsodás! Hanem megnehezédtem, tekintetes uram! Erősen megnöttek a hegyek! Emlékezhetik, hogy régen úgy táncoltam mint a bolha. De most? . . . Kutyanak kell a táncz! Jó, ha másképpen járhatok!

— Hát a felesége?

— A biz' az is gyenge! Megette a sok guzsólódás, a sok gyermek! Alig tud a favágóról egy öl fát bevinni.

— S a gyermekek?

— Tyüh, azok megnöttek! Kivált a leánygyermek hamar nő, tekintetes uram, mint a luczerna! Alig viszik ki a bölcsőjét a házból, már gondoskodni kell a parafernumáról.

Lehorgasztotta a fejét s kissé eltünődött. Azután folytatta:

— Egyébiránt nekem a leánygyermekkel sincsen sok szerencsém! Olyan egészségesek, mint a makk s még sem mennek férjhez. Pedig a házunkat úgy járják a legények, mint a legyek. Én nem tudom, hogy mi kivetni valót találhatnak bennük!

Panaszolt, panaszolt jó darab ideig. Mert a falusi nép sok mindenben szükölködik, de panaszkodni valója, az mindig bőviben van!

Hanem aztán egyszer olyan dologra fordult a beszélgetésünk, amitől Madaras Pálnak az arcza is, a hangja is megváltozott. Az arcza kiderült, a hangja erőt kapott.

— Hej, tekintetes uram, az a vadászat! . . . az a vadászat! . . . Csak azért is kár megvénülni!

— Még most is annyira szereti?

— Én? Oda adnám érette a lelkem üdvöségét! Ha a kopóm a határon elcsahintja magát, elfelejtem, hogy hatvan esztendő nyomja a vállamat! Ugy érzem, mintha csak most jöttem volna haza a katonaságtól! Nem magas akkor nekem a legmagasabb hegy sem! Az igaz, hogy most nem tudok úgy a vad elibe kerülni, mint hajdan, hanem azért most is csak el-elkéregetem egy-egy nyulnak az igazolványát, ha felém vetődik. Ámbár megesik, hogy ma már hibázom is. Mert az öreg ember szeme nem ér egy fa-kovát! Még aludni sem tud úgy, mint a fiatalé.

Lemondólag legyintett kezével.

— Különben minek is? Rossz idők járnak most a szegény emberre! Más időket élünk, más pennával irnak!

Összeszorította az öklét és fölfenygetett vele a magasba:

— Hogy az Isten még azt is verje meg, aki kitalálta ezt a vadászati törvényt! . . . Régebben az enyém volt a határ. A kutya sem kérdezte, mit keresek rajta. De most a kormány eladja a vadat még a maga lábán, mint a megszorult gazda a gabonát. Fizetni kell puskáért, területért, még a kutyaért is. A mi határunkat is egy adorjáni vadász bérelte ki, mert a magamféle szegény ember nem fizethet tizenöt-husz forintot a mulatságára.

A halántékai kigyultak. Látszott, hogy az indulat mindjobban előnti.

— Aztán egy eféle jövevény úgy uralkodik itt, mintha az egész határt az édesapjától örökölte volna! Nem szabad itt másnak senkinek vadászni! Egyszer a télen elfogott volt a vágy. Nem birtam magammal. Még éjszaka is folyvást a kopóm hajtását hallottam. Azt hittem, megbolondulok! Kimentem hát ide a cserjére s lőttem egy haszontalan süldőt. S mit gondol, tekintetes uram, nem megbüntettek-e? Annak a drágalatos adorjáni puskásnak odafizettem egy szép üszőborjum árát! S volt lelke a gazembernek, hogy elvegye egy semmi-ség süldőért!

Majd kissé tompább hangon jegyezte meg:

— Hanem hát nem is volt szerencsés a borju árával!

— Hogy-hogy?

— Meglőtte azután valaki itt a falu erdejében.

— Meglőtték?

— Meg azt, tekintetes uram, úgy hogy még azt se mondta: befellegzett! Ott maradtott abban a szent helyben!

— S ki lőtte meg?

— Hát azt immár ember nem tudhassa! Én csak annyit tudok, hogy eleinte még engem fogtak gyanuba! Már minthogy én lőttem volna meg! Azért, mert fizettem neki.

Megvakarta a fejét és úgy bölcselkedett:

Az igaz, hogy ha az a süldő megérte a borjut, akkor az a borju is megérte ő kelmét.

Alattomosan hunyorított egyet s diadalmasan fenyegetett a mutatójával:

— De úgy kitisztáztam magam, tekintes uram, hogy a szentek közé fölvehettek volna. Én úgy ki! . . .

A nap immár lenyugodott a bedei hegy mögött. Az én öreg czimborám is nemsokára feikelt és távozott.

Én pedig még sokáig eltűnődtem ott az alkonyatban, hogy ezt az embert is beh más embernek láttam hajdanában! . . .

REGÉNY-ESARNOK.

LYDIA.

(Folyt.)

— Irta: Galicin Dimitrij herceg. —

A hercegné mindeme szemrehányásokat gyenge mosolylyal hallgatta. Lydiára tekintettem. Hátradólt székében s ajkai körül a rendes, jóságos mosoly játszott.

— Nem is képzelheti, — szóltam a herceghez, — hogy mennyire boldognak érzem magam az ön öröme fölött.

— Boldog? Miért boldog? — kérde a herceg.

— Mert Lydia férjhez megy? Hisz ennek így kellett történnie! Hát mit gondoltál te? Tán hogy vén kis-asszony lesz belőle? Belőle, Korsunszky hercegnéből? Egy ilyen beauté! No mondhatom, nagyon udvarias ember vagy, ha ilyen gondolataid voltak!

— De papa, kérlek, hagy abba! — mondá Lydia, kinek ajkáról eltűnt a mosoly.

— Micsoda öröme van abban, hogy zavarba hozod Lydiát? — szólt a hercegné férjéhez.

— Látod, Látod, hogy szóhoz sem engednek jutni. Menekülök a klubba, a hol beszélnem kell valakivel. Maradj nálunk ebédre; majd elbeszélgetünk egymással. Viszontlátásra!

S miközben távozott, azt mondta Lydiának:

— Lydia, mondj el Sándornak mindent, hogy tudja magát mihez tartani.

Gyorsan kisietett az előszobába és miután magára ölté bundáját, magához szólított.

— Tudod-e, — szólt hozzám francia nyelven, miközben keztyűjét huzta fel, roppant birtoka van, megér tán ötszázezer rubelt, azonfelül biztosan elhelyezett tőkék vannak. Az egész világ tudja ezt Szent-Péterváron. Legjobb barátja Arzénnek, hisz ismered a milliomos Arzént? És Akatoff maga ismertetett meg vele bennünket.

A herceg a legjobb hangulatban távozott.

— Láthatja, — mondá a hercegné, — hogy még nem nyertük vissza teljesen higgadtságunkat e váratlan szerencse fölött. Vallja be, hogy van okunk örvendeni. Oly váratlanul jött mindez s oly gyorsan alakult, hogy még nem tudunk egészen megbarátkozni ezzel a fordulattal. Én szomorkodom is, vig is vagyok egyszerre. Szomoru vagyok, mert Lydia holnap elhagy bennünket. Ez első elválásunk.

— De mama, jól tudod, hogy négy hét múlva visszajövünk!

— Tudom, tudom . . . és mégis . . . aztán meg, hogy nőül adunk Akatoff Borishoz . . . a kit oly kevésbé ismerünk . . . Hát tudhatom-e, vajjon boldog lesz-e? Hisz oly fiatal, oly tapasztalatlan vagy, sohasem távoztál egy lépésnyire sem mellőlem. . . .

— De hisz látni fogjuk egymást gyakran, ha visszajövök, — mondá Lydia.

Észrevettem, hogy Akatoff menyasszonya e szavakat gépiesen mondta, mintha már megszokta volna ezt a frázist. Talán terhére voltak már anyja sopánkodásai. Kétségtelen, hogy ezek a frázisok már legalább százszor elhangzottak.

A hercegné nem vette észre a sajátságos hangot, melyen Lydia az utóbbi szavakat kiejtette s miközben az esemény barátságtalan oldalait mérlegelte, öntudatlanul a vidám hangulatból szomorúságba csapott át.

— Lydia, — fordult leányához, — a csomagolás nagyon kifárasztott engem, kérlek, segíts a komornának. Majd ha kipihentem magam egy kissé, felváltalak.

A fiatal hercegnő könnyed mosolylyal felkelt.

Oly kifejezéssel tekintett reám, mintha azt akarná mondani: »— Tudom, miért küldenek el« — s lassan, büszke léptekkel távozott.

— Nem akartam előtte szólni, — mondá a hercegné oly hangon, melyből sejteni lehet, hogy közel áll a siráshoz. — Minek is gyötörném őt? Nem volt más megoldás sem reá, sem reánk nézve.

— De miért tekinti ezt a házasságot így ső-

tét szemekkel? — kérdém. — Van oka rá, hogy Akatoffot rossz embernek tartsa?

— Ah, sajnós, oly kevésbé ismerem őt. De nekem nem tetszik.

— Nem tetszik önnek, azt mondja? De hát akkor miért . . .

— Azt akarja mondani, hogy akkor miért adjuk neki leányunkat? Ön tudja, hogy mily szerencsétlenek voltunk az utóbbi években, annál is inkább, mert erről nem volt szabad férjnek szólnunk. . . .

— Ha kénytelen lenne mostani helyzetünkből

tiszta képet szerezni magának, — folytatá a hercegné — egyéb gondjainkhoz még egy új baj is szegődne: az ő szenvedése. Minek zavarjam hát lelki nyugalmát? Ez egy cseppet sem használna ügyünknek. Ő nem szokott a pénzre gondolni. Eddig a legtöbb költségünkbe Lydia került. A mi engem illet, nekem nem kell sok, férjem is beéri kevésbé; de azt követelte, hogy Lydia elegáns és gazdag ruhákba járjon. S most már csaknem semmi sem maradt.

— Mit nem mond? Csaknem semmijük sincs? — kérdém álmélkodva.

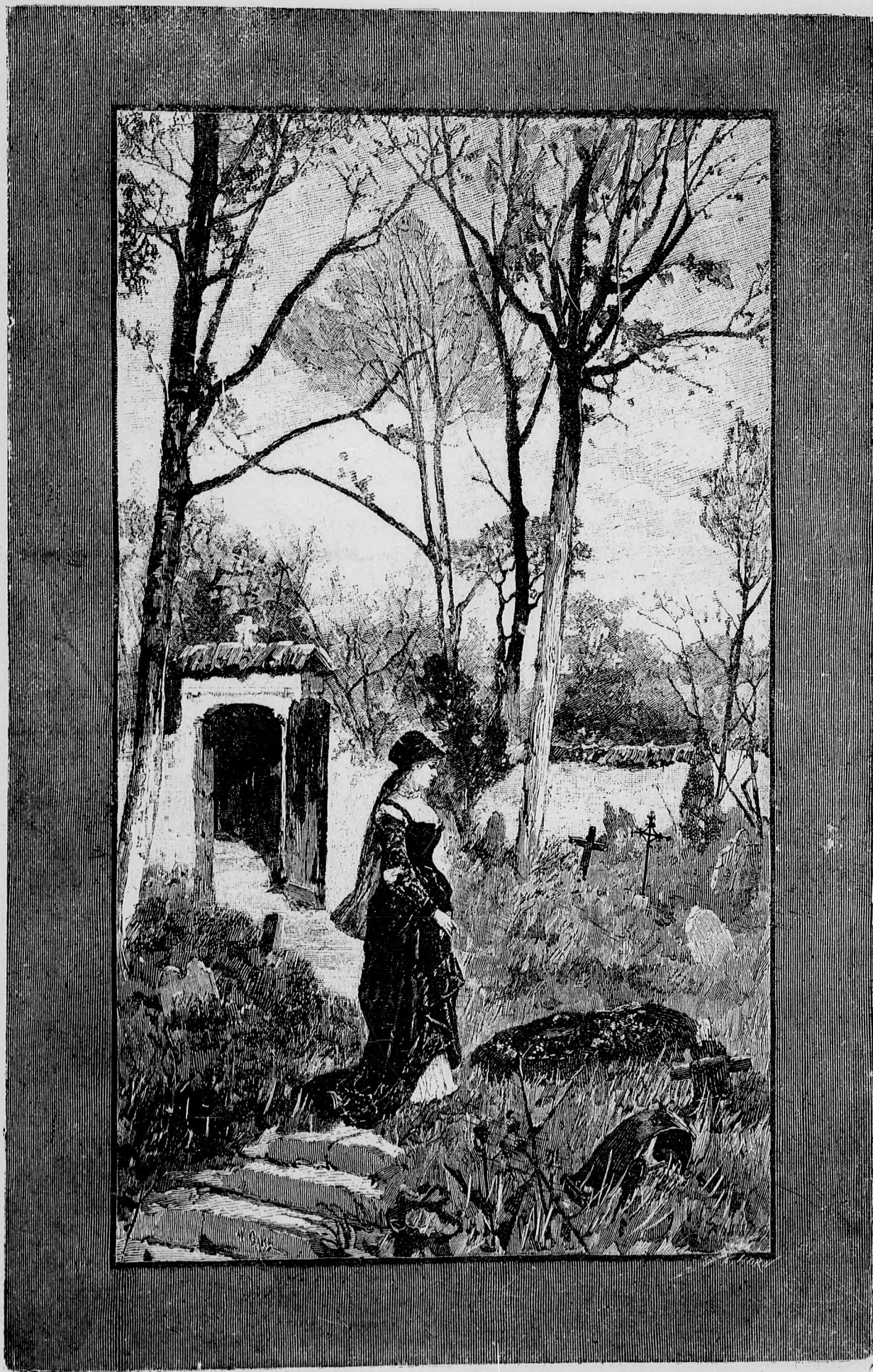
Halottak napján.

— Ismétlem, csaknem semmink. De a szerencsétlenség nem olyan nagy. Lydia nem soká lesz már terhünkre s Akatoff elveszi őt hozomány és kelengye nélkül . . . Ne szóljon, kérem, erről egy szót sem férjemnek; ő olyan különös, sértve érezné magát. Majd megmondom neki később magam. Majd más lakást veszünk, erre is rá fogom őt bírni. Bebizonyítom neki, hogy Lydia férjhezmenetele után nincs szükségünk ennyi szobára. Ily körülmények

közt elég pénzünk lesz, annál is inkább, — tevé hozzá bágyadt mosolylyal, — mivel ugy sem fogunk már sokáig élni.

— Bocsánat, — mondám, — azok után, a miket ön nekem mondott, ugy látom, hogy minden a legjobban alakul. Holnaptól kezdve az ön élete csaknem egészen gondmentes lesz. Mi zavarhatná még ezentul az ön nyugalmát.

— Igaza van — mondá a hercegné, — és

Mindszentek napján.

én mégis nyugtalan vagyok. Valószínű, hogy elfelejtettem valamit.

A hercegné gondolkozott, hogy vajjon mi oka is lehet a nyugtalanságra, mert azzal, hogy kitért a szívét, egy kissé könnyített magán.

— Szereti-e Akatoff Lydiát? — kérde végre a hercegné.

— Ha nem szeretné, akkor csak nem kérte volna meg a kezét — viszonzám.

— Igaz, ez igaz. S mégis úgy tetszik nekem néha, hogy én oka vagyok leányom boldogtalanságának s hogy önérekből engedem őt nőül menni egy oly férfihoz, a ki meg fogja keseríteni életét. Oh, az a pénz! Az a pénz! Mire nem viheti még az embert!

— Csillapodjék. Nem fog semmi ilyes történni. Midőn leányát nőül adja Akatoffhoz, a nyomortól menti őt meg.

— Igaza van önnek; valóban nem tudom, mi bajom van ma.

— Mondja el inkább nekem, hogy ismerkedett meg Akatoffal.

— Nagyon egyszerűen . . . három hónappal ezelőtt estélyt adtunk. Tsernski herceg . . . ön kétségkívül látta őt nálunk?

— Nem — viszonzám.

— Tehát Tsernski herceg engedelmet kért, hogy bemutathasson egy fiatal embert, a ki nem volt senki más, mint Akatoff. Minthogy kevés urat vártunk, beleegyeztem. Hogy őszinte legyek, megvallom, akkor meglehetősen jó benyomást tett reám . . . azóta azonban ez megváltozott. Olyan jó modora volt . . . oly komolynak látszott! Később megtudtam, hogy Arzén társaságában kicsapongásoknak él, tudja, Arzénnel, a ki a Pirotsnájában palotát építtetett; ez az ember botrányosan gazdag. Már most tegyük fel, nem szerencsétlenség, ha Akatoff mulat és sok pénzt költ. Hisz van neki elég pénze s a fiatal emberek mind úgy tesznek mint ő De én nem tudok vele rokonszenvezni.

— Miért?

— Magam sem tudom. Leginkább az nem tetszik nekem, hogy nem bírtam eddig kifürkészni, micsoda fajta ember. Soha nem mond egy szóval sem többet, ami őt elárulhatná; soha nem láttam őt örvideni vagy szomorkodni. Bizonyos vagyok benne, hogy nincs szive. Ez a szerencsétlenség!

— Ez nem bizonyít semmit. Én azt hiszem, hogy azért tanusít ilyen modort, mivel eredetinek akar látszani, különben nem rejlik mögötte semmi. Ez tehát még nem jelenti azt, hogy szivtelen ember.

— Én szerencsétlenségre nem vagyok önnel egy nézetem s már vigasztalan valék, midőn fellépett kérő gyanánt. Fedorhoz fordult. Férjem rajongással fogadta őt, képzelje csak, hisz Akatoff gazdag! Csak Lydia veszi nyugodtan a dolgot. Valószínű, hogy Akatoffnak sikerült előbb valami módon tisztába jönni vele. Hisz oly nehéz a fiatal lányok fölött örködni! Azt hiszem, Lydia szereti őt. Ha közölném vele minden gondolatomat, megértené, hogy Akatoff nem az a férfi, a ki hozzá illik. Azonban lehetséges, hogy csalódom . . . már most, hogy birhassam őt rá, hogy visszautasítsa azt a férfit, a kit szeret? . . . Ezzel felkelteném férjem haragját. Nem tudtam s most sem tudom, mit csináljak, tehát inkább nem avatkozom semmibe. Lydia meg van elégedve s férjem is. Akatoff roppantul tetszik neki. Ez megismertette őt Arzénnel s minden a legjobb uton van.

— Hercegné, én úgy találom, hogy ön minden dolognak különösen a rossz oldalát látja.

— Mondja, mit gondol ön Akatoffról s vajjon helyesen cselekszünk-e, midőn leányunkat neki adjuk?

A hercegné e kérdésnél keményen a szemeim közé tekintett; világosan láttam, hogy aggódva várja feleletemet.

Helyzetem nagyon kényes volt. Alapjában határozottan e házasság ellen valék.

Akatoff éppenséggel nem tetszett nekem. Mindenben affektálnak találtam és hiányzott benne minden természetesség. Azonfelül épen nem ajánlatos egyénkel környezte magát, a mi szintén nem szült mellette. De nem volt jogom erről szólni a hercegnének . . . hisz csalódhattam. Lehetetlen az első benyomás alapján ítéletet mondani. Aztán meg már késő is volt ezt a házasságot, botrány nélkül, meg-hiusítani. Mi történt volna Korsunszky herceggel? Mily csapás lett volna rá nézve egy ily esemény!

— Én alig beszéltem még Akatoffal, — mon-dám — és nem adhatok semmiféle tanácsot.

A hercegné elgondolkozott.

— Elvégre is, — monda — a jó Isten tán könyörületes lesz hozzánk . . . Most már annyit csevegtem önnel s leányom ezalatt bizonyosan felforgat mindent. Maradjon nálunk ebédre. Majd ide küldöm önnek Lydiát.

A hercegné eltávozott s én néhány pillanatra egyedül maradtam a szalonban, félhomályba burkolva. Január vége felé már észrevehető, hogy a napok hosszabbodnak, de köd uralkodik ilyenkor minden fölött s azért ezeket a heteket tartom az év legkellemetlenebb szakának. A világosság úgy jön le az égből, mintha egy homályos üvegen szűrőd-nék keresztül.

S mily szomorúnak tetszett nekem minden ebben a szalonban! Minden szék, minden támlány már régi ismerősöm volt s ez még levertébbé tett. Miért? Magam sem tudom.

Mindaz, a mit a hercegné az imént elmondott, mindezek az aggodalmak fogva tarták szellememet s a jövőt Lydiára nézve ködösnek, borongós-nak láttam. Világos, hogy ez a gyalázatos est-szürkület hatott ily nyomasztólag kedélyemre.

Végre Antip jött segítségemre. Egy égő lámpát hozott be s az asztalra tette, a melynél ültem.

S aztán hallottam Lydia lépteinek nesztét.

(Folytatása következik)

Köszönetnyilvánítás.

Alulírott őszinte köszönetemet fejezem ki a »Kitartás« igazgatóságának, hogy az engem súlyos betegségem folytán megillető betegségyt részemre sürgősen kiutalványozni s ezáltal súlyos anyagi gondoktól megmenteni sziveskedett.

Budapest, 1900. október hó 19-én.

Előttünk:

Huber Ferencz,
Schlesinger Vilmos,
mint tanúk.

Szalczser János.

VEGYES KÖZLEMÉNYEK.

Kérelem.

Minden törekvésünk oda irányul, hogy lapunk szellemi és társadalmi része főleg oly általános érdekű kérdésekkel foglalkozzék, mely tagtársaink érdeklődését minden irányban felköltheti. Felkérjük azért igen tisztelt tagtársainkat, hogy minden olyan fontosabb dologról, mely akár városukban, akár a vidéken, akár pedig közvetlen környezetükben történik, bennünket értesíteni sziveskedjenek. Csakis így érhetjük el azt, ami kitűzött és bevallott célunk, hogy olvasóink közül mindenki megtalálhassa azt, ami őt érdekli.

Hetvenéves vőlegények. A szegedi anyakönyvesnél érdekes párok jártak a minap, kötendő házasságuk kihirdetése végett. Két vőlegény — mindkettő hetvenesztendős aggastyán, meg két menyasszonyosba jutott öregasszony, régi divatu vigánoban, lelkükben több mint hatvan tavasz emlékével. Az írásaik rendben voltak és így elfogadták a bejelentésüket s délben már a hirdető táblán függött a hetvenéves vőlegényeknek és hatvanéves menyasszonyoknak a bejelentő ive. A házasságra lépő öreg párok szegedi kisbirtokosok. Wolf Miklós az egyik, aki Hubert Máriát veszi nőül, Horváth Gergely a másik hetvenéves vőlegény, aki a hatvanéves Boros Máriát készül oltár elé vezetni.

Hogyan lehet megakadályozni, hogy a lovak megbokrosodjanak. Érdekes találmányról olvasunk a párisi »Figaro«-ban. Egy Ranglaret Alfréd nevű francia polgár kitalálta a módját, hogyan lehet a lovak megbokrosodását megakadályozni, jobban mondva, hogyan állíthatók meg a lovak a megbokrosodás pillanatában. Sok szerencsétlenségnek végét vető találmányára így jött rá: Évekkel ezelőtt nagy tüzvész pusztított a lyoni pályaudvaron s egy állatseregletből, melyet épen el akartak szállítani, a veszedelem pillanatában kiszabadult egy csapat ló. Megvadulva futkostak az utcákon a rémült állatok s nem merte utjokat állani senki. Ranglaretnek, amikor épen feléje vágatott az egyik megvadult ló, eredeti ötlete támadt: levetette hirtelen a kabátját és rádobta a ló fejére. Ebben a pillanatban megállt a ló, azután könnyű volt megfékezni. Ilyen módon még huszonegy lovat fogdosott össze Ranglaret. Ebbeli sikere igen hasznos találmányra vezette: úgy módosította a ló szemtakaróját, hogy ez a kocsis egyetlen rántására egyszerre befedi a megbokrosodott állat szemét. Ilyen módon egyszerre megállíthatja a lovat s elejét veheti a szerencsétlenségnek. Az érdekes találmánnyal már sikerült kísérletet tettek a párisi rendőrfőnök előtt.

Negyvenhárom év múltán. Scholtz Venczel, egykori híres bécsi komikus holttestét exhumáltatta a minap a családja. Negyvenhárom évvel ezelőtt temették el s most, hogy felásták a sírját, csak hosszú keresés után akadtak rá földi maradványaira, a csontok annyira összekeveredtek a földdel. A koporsó teljesen elporlott s csak itt-ott bukkant ki a földből egy-egy szege vagy fémrésze. Mikor a nyakesigolyákat megtalálták, különös felfedezés

ejtette bámulatba az exhumálókat. A nyakesontok körül épségben megvolt a régi módi háromszor körülcsavart nyakkendő és az ötvenes években divatos magas gallér, amelyben a halottat eltemették negyvenhárom évvel ezelőtt.

A legnagyobb elefántcsont. Az elefánt egyetlen még élő tagja egy az őskorban hatalmas és elterjedt családnak, egyre pusztul és nemsokára elkövetkezik majd az az idő, a mikor vad elefánt egyáltalában nem lesz többé Afrika vagy India őserdeiben. Az elefántvadászok mindinkább hátrább szorítják a legelő elefántcsordákat, a minnek száma már is nem lehet többé nagy. Mindamellett néha óriási agyaru elefántot ejt el a vadász s a nyert elefántcsont sulyra és nagyságra nézve gyakran megközelíti az ősvilágból ránk maradt mamut- és masztrodonsontokat. A mint a newyorki Science írja, az ottani Tiffany Co. cégnél jelenleg két elefánt-agyar van kiállítva, a mik 224, illetve 239 fontot nyomnak. Mindkettőnek a hosszúsága meghaladja a tíz lábat. A legnagyobb mamutcsontok egyike, a mit Jay Beach hozott Alaskából, 12 láb és 10 hüvelyk; nem sokkal nagyobb, mint az említett elefántcsont. Egy pár rendes nagyságu elefántcsont sulya 140 angol font.

A hangya mint orvos. Braziliában, a hol kevés az orvos, s a hol a nagy távolságok miatt bajosabb a közlekedés, a benszülöttek gyakran használják orvosi szolgálatra a hangyát, midőn megsebesülnek. A hangyának tudvalevőleg, mint számos más bogárnak, két erős, csipeszszerű kar van a fején, ezekkel verekszik s ezekkel dolgozik. A brazíliai, ha seb esik testén, fog egy hangyát. Olyan nagyobb fajtát, a milyenek Dél-Amerikában tenyésznek s a sebre illeszti úgy, hogy a seb két ajka a hangya karjai közé essék és megszorítja a hangyát. A hangya kinjában vagy boszuságában, ugyiszólva összevarrja a sebet, a benszülött pedig abban a pillanatban letépi sebére a hangyát: a csipesz a sebben marad. A hangya persze elpusztul az operációba, de a kívánt szolgálatot megtette. A műveletet annyiszor s annyi hangyával ismétli a benszülött, a hány a seb teljes végig varrásához szükséges.

Csempészs. Nem utolsó módja a finánczok kijátszásának az sem, melyet egy asszony követett el az Egyesült-Államok s Kanada határán. Roppant nagy vám van vetve a gyémántra, ügyelnek is a finánczok erősen, az illető asszonyság mégis lefőzte őket; négyszer utazott át a határon s vagy négy-százezer forint ára gyémántot csempésztett be az Egyesült-Államokba. A vámőrök sejtették, hogy rosszban sántikál, megmotozták, nem találtak nála semmit. Pedig hát egyszerű, a mit csinált. Kis kutyáját, mielőtt utra kelt volna, két napig éhezett s harmadnap apró hus-galacsinokba dugott gyémántot nyeletett el vele. A kutya árulta el. Midőn ötödször utazott, a kutya, utközben, belepusztult a gyémántkosztba, a finánczok fölbonzoltatták s kisült az asszony turpissága.

SZERKESZTŐI ÜZENETEK.

Schill Károly, B. Berény. Várunk, kérjük a jelzett napon küldeni. — Katona Miklós, Budapest. Jelzett időig várunk. — Holubek Lambert, Miskolc. Szives értesítését köszönjük. Megfelelően intézkedtünk. — Wirnhardt Tivadar, Arad. Köszönettel nyugtázunk 5 korona 40 fillért. —

Weisz Vilmos, Zágráb. Elszámoltuk szeptember és október hónapokra. — *Kondor Gyula, Sz.-Balla.* Köszönettel nyugtázunk 13 korona 60 fillért. — *Nedeczky Ottó, N.-Maros.* Köszönettel nyugtázunk 44 korona 80 fillért, megfelelően elszámoltuk. — *Máté Kertész Mihály, Uj-Székely,* 10 korona 96 fillért, *Kaczér Dénes, Szombathely,* 3 korona 79 fillért, *Vogyeráczky József, Budapest,* 64 korona 22 fillért, *Schmidt Lajos, Szabadka,* 30 korona 66 fillért köszönettel nyugtázunk, megfelelően elszámoltuk. — *Grichwalszky Ede, Budapest.* Elszámoltuk, tagsági díjai folyó évi szeptember hó 30-áig rendben kifizetve vannak. — *Györki János, Karczag.* Rendes kézbesítés iránt intézkedtünk. Tagsági illetékei folyó évi október hó 31-éig rendben kifizetve vannak. — *Tóth Mihály, Kaposvár.* Elszámoltuk szeptember és október hónapokra. — *Kovács István, Szamos-Dob.* Elkönyveltük szeptember, október, november és december hónapokra. — *Kiss István, Macs.* 3406. sz. tagunk részére 10 korona 20 fillért, 1618. sz. tagunk részére 3 korona 40 fillért könyveltünk el. Előbbi tagunk illetékei folyó évi december hó végéig kifizetve vannak. — *Párog István, Hatvan.* Elkönyveltünk 4 koronát. Hátralékát kérjük beküldeni. — *Császár István, Garam-Szöllős.* Két példányra előfizetését a »Ktartás könyvtára«-ra előjegyeztük. — *Papp István, S.-A.-Ujhely,* 42 koronát, *Kerekes András, Debreczen,* 9 korona 2 fillért, *Eröss J., Murány,* 14 korona 80 fillért, *Kell István, Déva,* 16 korona 30 fillért, *Kiss Károly, Piski,* 13 korona 60 fillért, *Somody Imre, Kecskemét,* 76 korona 82 fillért, *Deák R. József, Nagy-Becskerek,* 36 korona 76 fillért köszönettel nyugtázunk, megfelelőleg elszámoltuk. — *Jennei István, Selyp.* Elkönyveltük szeptember, október, november hónapokra, a »Ktartás könyvtára«-nak előfizetői közé előjegyeztük. — *Pekurár Simon, Soborsin.* Köszönettel nyugtázunk 15 korona 14 fillért, megfelelően elszámoltuk. —

Straus Ferencz, Budapest. Elszámoltuk október és november hónapokra. — *Aradi Ferencz, Ujpest.* Elkönyveltük szeptember és október hónapokra. — *Schweitzer Antal, Monostor.* Elszámoltuk október, november és december hónapokra. — *Bedő József, Versecz.* Nyugtázunk 4 koronát, teljesen rendben van. — *Gottrich Márton, Szt.-Lőrincz.* Elszámoltuk 1176. és 1177. sz. tagjaink javára. — *Keszi János, Jólész.* Küldött 10 korona 20 fillért megfelelően elszámoltuk. — *Nyiri Lajos, Csorvás.* Elszámoltuk szeptember és október hónapokra. — *Listár János, Rákos-Csaba.* Hátralékait kérjük rendezni. — *Geczik János, Perecsén.* Elkönyveltük október és november hónapokra. — *Nagy István, Serke.* Elszámoltuk szeptember és október hónapokra. — *Oláh Liba János, Jászberény.* Elszámoltuk november és december hónapokra. — *Tolnay Győző, Guatkovszky János, Budapest.* Szeptember hónapra számoltuk el. — *Juresku István, Krusovecz.* Elkönyveltük 2874. és 2875. sz. tagjaink javára. — *Schmotzer József, Muzsla.* Elszámoltuk szeptember és október hónapokra. — *Simovits József, Lipótvár.* Elszámoltuk, tagsági illetékei folyó évi október hó 30-áig teljesen rendben kifizetve vannak. — *Diabik József, Szent-Kereszt.* Küldöttünk. Sorsjegyei nem nyertek. — *Dietz Antal, Gyulafalva.* Köszönettel nyugtázunk 32 korona 98 fillért, megfelelően elszámoltuk. — *Szelkó János, M.-Hosszurét.* Köszönettel nyugtázunk 13 korona 40 fillért. — *Tóth János, Báltaszék.* Köszönettel nyugtázunk 9 korona 12 fillért, megfelelően elszámoltuk. Chequet küldöttünk. — *Hajnal Antal, Budapest.* Elkönyveltük augusztus és szeptember hóra. Lakváltozást megfelelően előjegyeztük. — *Cseh Sándor, Uj-Péteri.* 3094., 3095. és 3194. sz. tagjainkat a személyesen fizetők közé osztottuk be. — *Puschnig Emil, Grác.* Tagsági díjai ez év végéig rendezve vannak. Januártól kezdve havonként 3 korona 40 fillért kérünk

Karácsonyra fog megjelenni a „Ktartás” könyvtárának első kötete

A Magyar Szabadságharcz Története

számos képpel, legelőkelőbb iróink tollából.

Előfizetési ára : füzve 1 korona, diszkötésben 2 korona.

Az előfizetési pénzek a »Ktartás« pénztárának küldendők.

A »Ktartás« könyvtárából minden évben két kötet jelenik meg. Egyik karácsonykor, a másik a husvétünnepre.

Husvételre megjelenik : **Kossuth Lajos élete.**

A későbbi évek folyamán meg fognak jelenni :

A Magyar Nemzet Története

A Rákóczy forradalom története

A tatárpusztítás Magyarországon stb. stb.

küldeni. — Gyuricza Antal, Bihar-Püspöki. Küldöttünk. — Virágh Gerő, Torontál-Vásárhely. Kijavítottuk 50-re, rendben van. — Bene János, Kassa. Köszönettel nyugtázunk 108 korona 50 fillért, megfelelően elszámoltuk. — Gilányi János, Ujpest. Küldöttünk. — Schmiernund Ernő, Zimony. Fogadja őszinte részvétünket. Előjegyeztük. — Dlabik József, Szent-Kereszt. Hiányzó lapokat elküldöttük. 6 korona 80 fillért köszönettel nyugtázunk. — Fehér Mihály, Monostor. Elkönyveltük szeptember, október és november hónapokra. — Nechuta Gusztáv, Nagy-Becskerek. Elszámoltunk 6 korona 80 fillért október és november hónapokra. — Glusz Károly, Sziszek. 90 korona 78 fillért; Vizvári Antal, Királyháza. 25 korona 51 fillért köszönettel nyugtázunk, megfelelően elszámoltuk. — Rostás Sándor, Kecskemét. Ezentul Kecskemétre fogjuk ezimezni. Tudomásul vettük.

Felelős szerkesztő: Szentessy Gyula.

BERGER L.

arany-, ezüst- és ékszer-műhely
Budapest, VII., Rombach-utca 13.

Minden megrendelt új áruk, u. m. mindenféle javítások, aranyozások és ezüstölések legpontosabban elkészítetnek s legolcsóbban számíttatnak.

Vidéki megrendelések szolidan és lelkiismeretesen azonnal eszközöltetnek.

Veszek a legmagasabb árban törött aranyat és ezüstöt.

Schweiczi ébresztő-órák drbjá frt 1.80

MUNK ÉS TÁRSA

műorás és ékszerészek

Budapest, IX. ker., Soroksári-utca 14. szám.

Ajánlja raktárát

ékszer-, arany-, ezüst-, zseb- és inga-órákban

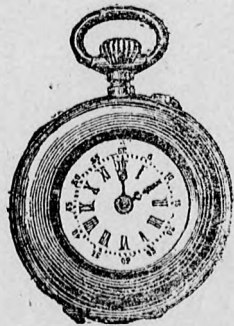
a legolcsóbb árakon.

Mindennemű e szakmába vágó

JAVÍTÁSOK

meglehetősen olcsó árak mellett készítettnek

3 évi jótállás mellett.

Törött arany-, ezüst- és ékszer-árúk

valamint órák is a legmagasabb áron megvétetnek és ujakra becséréltetnek.

* Minden órajavítás 80 kr. *

Elvállal mindennemű
épületmunkákat

házak

jókarban tartását,

csekély

átalányösszeg

mellett.

Költségvetést
díjtalanul
készítnek.

Schönfeld József
épület- és mű-lakatos

Gyár:

BUDAPEST,

Rottenbiller-utca 54.

Gazdasági gépek
szakszerű kijavítása.

Költségvetést díjtalanul készítnek.

! Uj találmány!

a „RADICIN”

egyedüli szer, a mely egyszerű kezelés mellett minden **tyukszem** bőrkeményedést 5—10 nap alatt gyökerestől eltávolít.

== **Ára 70 fillér.** ==

Kapható minden gyógytárban.

Központi szétküldés: **KÖLCSEY Z. LAJOS Budapest, VIII. ker., köztemető-ut 3. sz.**

80 fillér beküldése mellett (levélbélyegben is) postán bérmentve megküldetik.

HOHENBÜGLER FERENCZNÉ

nagyvendéglője

BUDAPEST, VII., Aréna-ut 58/a.

Athléták és színészek találkozóhelye.

Kitünő izletes magyar konyha. — Mérsékelt árak.
Kitünő magyar borok. — Kőbányai Dréher-féle sör.

Egyleteknek megfelelő mellékhelyiségek.

Bor házhoz küldve 5 litertől kezdve:

Kitünő asztali fehér .....literenként 35 kr.
Kitünő nehéz vörösbor..... > 45 kr.

Valódi szepességi boróka pálinka

kis üstön főzött, kétszer finomított, felette
egészséges ital.

4 litert tartalmazó edényt bérmentesen küld
4 frt 20 kr. utánvét mellett

Cornides Károly, Felka, Szepes-megye.

Megrendelés alkalmával kérem e lapra hivatkozni.

Dr. Kalinovszky-féle

„Dentodol” szájviz, fogpor és fogszappan

kitűnő felülmulhatatlan szer, már rövid használat
után a fogakat hófehérre csinálja, a fogkövet feloldja,
szájbetegségeknél kitűnő antiseptikus hatással bír és
kellemes szájizt hagy használat után hátra.

Kapható Budapest, kerepesi ut 62, I. em.

a fogorvosi műteremben
és minden gyógyszerárban.

Nagy üveg 2 korona, kis üveg 1 korona
Fogszappan 1 korona, Fogpor 60 fillér.

Vasuti alkalmazottaknak 25% árengedmény	<p>Vasuti alkalmazottaknak 25% árengedmény</p> <h2>Fogorvosi rendelő-intézet</h2> <h3>BUDAPESTEN</h3> <p>VII., Kerepesi-ut 62. I. em.</p> <p>Fog- és gyökérhúzás cocainnal 1 kor. Fogtisztítás ..... 1 » Fogtömések arany, ezüst, platina, czement..... 2 koronától feljebb Fogak és fogsorok mesteri kivi- telben, kitűnő anyagból 3 koronától feljebb.</p> <h3>Szenzációs ujdonság!</h3> <p>Szájpadlás nélküli fogak és fogso- rok készítése, a gyökereknek el- távolítása nélkül</p> <h3>ÉVI BÉRLET</h3> <p>24 koronáért a fogak rendbentartása, be- leértve a rossz fogaknak tömése.</p>	Vasuti alkalmazottaknak 25% árengedmény
Vasuti alkalmazottaknak 25% árengedmény		Vasuti alkalmazottaknak 25% árengedmény

Kemény és társa

Betéti társaság

BUDAPEST, Izabella-utcza 81. szám.

Fióközetek: Bécs, Prága, Berlin.

Privát kutatások, megfigyelések, követelések behaj-
tása legerélyesebb módon. Hiteltudósítások a belföld
és külföldön. Mérsékelt árak.

Fennáll 1870. óta.

Alapított 1850.

Feldmann S. utóda

LÖWY SÁNDOR

paplan-, matracz- és ágynemű-készítő

BUDAPEST, VI., Eötvös-utcza 23/a, Aradi-utcza sarkán.

Elvállal

szállodák, kórodák és intézetek berendezését

az alanti árjegyzék szerint:

Vörös paplan.

I. szám.	3-zsinóru	105/155	cm	á.....	2	kor.	70	fill.
II.	4- »	115/165	»	á.....	3	»	10	»
III.	5- »	125/175	»	á.....	3	»	50	»
IV.	6- »	135/185	»	á.....	4	»	—	»

II. rendű satin-paplan.

I. szám	3-zsinóru	105/155	cm	á.....	4	kor.	40	fill.
II.	4- »	115/165	»	á.....	4	»	80	»
III.	5- »	125/175	»	á.....	5	»	40	»
IV.	6- »	135/185	»	á.....	6	»	—	»

I. rendű satin-paplan egy végben.

I. szám	3-zsinóru	105/155	cm	á.....	5	kor.	20	fill.
II.	4- »	115/165	»	á.....	5	»	80	»
III.	5- »	125/175	»	á.....	6	»	40	»
IV.	6- »	135/185	»	á.....	7	»	—	»

I. rendű minőségű ezüst-cloth.

I. szám	3-zsinóru	105/155	cm	á.....	5	kor.	50	fill.
II.	4- »	115/165	»	á.....	6	»	—	»
III.	5- »	125/175	»	á.....	6	»	70	»
IV.	6- »	135/185	»	á.....	7	»	30	»

Atlasz-paplanok mindenféle színben 14 koronától fölfelé.

Matraczok jó tiszta vászonból 3 részben.

Volin	1. sz. nagyság	180 80	cm	á.....	7	kor.	—	fill.
»	2. »	190 90	»	á.....	7	»	60	»
Tengeri fű	1. »	180/80	»	á.....	8	»	40	»
»	2. »	190 90	»	á.....	9	»	20	»
Afrique	1. »	180 80	»	á.....	9	»	60	»
»	2. »	190 90	»	á.....	11	»	—	»

Lószőr-matraczok legjobb minőségűek 24 kor.-tól feljebb

LIGETI IGNÁCZ

asztalos-mester

Budapest, VIII. ker., Német-utcza 11. szám.

Ajánlkozik különösen puhafamunkák elkészítésére.

Előszobaszekrények és előszobafalak különleges készítése.

Előszobafalak készen is kaphatók.

➡ **Jó munka és nem drága árak.** ➡

Megrendeléseket levelezőlapon is lehet tenni.